

هوشنگ ابتهاج:

برای روزنبرگ‌ها

خبر کوتاه بود
اعدامشان کنید
خروش دخترک برخاست
لبش لرزید
دو چشم خسته‌اش
از اشک پُر شد
گریه را سر داد
و من با کوششی پُر درد اشکم را نهان کردم
چرا اعدامشان کردند؟
می‌پرسد ز من با چشم اشک‌آلود
عزیزم دخترم

آنجا شگفت‌انگیز دنیایی است
دروغ و دشمنی فرمانروایی می‌کند آنجا
طلا؛ این کیمیای خون انسان‌ها
خدایی می‌کند آنجا
شگفت‌انگیز دنیایی که همچون قرنها دور
هنوز از ننگ آزار سیاهان دامن‌آلوده‌ست
در آنجا حق و انسان و حرفهایی پوچ و بیهوده‌ست
در آنجا رهزنی آدمکش خونریزی آزاد است
و دست و پای آزادی‌ست در زنجیر
عزیزم دخترم
آنان

برای دشمنی با من
برای دشمنی با تو
برای دشمنی با راستی
اعدام‌شان کردند
و هنگامی که یاران
با سرود زندگی بر لب
به سوی مرگ می‌رفتند
امیدی آشنا می‌زد چو گل در چشم‌شان لبخند
به شوق زندگی آواز می‌خواندند
و تا پایان ره راه روشن خود با وفا ماندند

عزیزم
پاک کن از چهره اشکات را
ز جا برخیز

تو در من زنده‌ای من در تو
ما هرگز نمی‌میریم

من و تو با هزاران دگر
این راه را دنبال می‌گیریم
از آن ماست پیروزی

از آن ماست فردا با همه شادی و بهروزی
عزیزم

کار دنیا رو به آبادی‌ست

و هر لاله که از خون شهیدان می‌دمد
امروز

نوید روز آزادی‌ست

تهیه و تنظیم از سایت ریشه‌ها

www.nadersani.net